

РЕШЕНИЕ

№ 7525

гр. София, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 11.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **5142** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 121, ал. 2 във вр. чл. 197 от Данъчно осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на К. П. П., ЕГН [ЕГН] с адрес за кореспонденция [населено място],[жк], блок 25, вх. Б, ап. 26, ет. 1 срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, изх. № С230022-023-0001068 от 25.04.2023 г. издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., потвърдено с Решение № ПО-40 от 16.05.2023 г. на директора на Териториална дирекция на НАП – С..

В жалбата са изложени аргументи за необоснованост и незаконосъобразност на оспореното Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Твърди се, че незаконосъобразно почти 20 дни след спиране на ревизионното производство, публичният изпълнител е предприел действия по налагане на обезпечителни мерки. От съда се иска да уважи жалбата по изложените в нея съображения, а и в допълнително представените писмени бележки. Приложени са копия от постановени съдебни актове по сходни казуси.

Ответникът – директорът на ТД на НАП – С., чрез процесуалния си представител юристконсулт П. в депозирания писмен отговор на жалбата, оспорва същата (л. 71 - 72). Излага подробни аргументи за неоснователност на възражението, че спирането на ревизионното производство предполага невъзможност за прилагане на обезпечителни мерки по реда на чл. 121 от ДОПК. Поставя акцент на доказаната обезпечителна нужда в конкретния казус.

В съдебното заседание жалбоподателят поддържа искането, направено в жалбата и аргументите, с които е обосновано. Представя допълнителни писмени бележки и съдебни актове, постановени по сходни казуси.

Процесуалният представител на ответника – юриск. П. поддържа становището в писмения отговор на жалбата, както и аргументите, с които е мотивирано Решението на директора на ТД на НАП – С.. Счита, че жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва със свой представител в настоящото производство, въпреки своевременното уведомяване за образуването му.

Административен съд София – град, Първо отделение, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните, съобразно правомощията си, прие за установено от фактическа и правна страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221122004410-020-001 от 29.08.2022 г. е започнато ревизионно производство спрямо жалбоподателя К. П. П., регистриран като едноличен търговец, самоосигуряващо лице и осигурител. Заповедта е изменяна последователно със Заповеди №№ Р-22221122004410-020-002 от 30.08.2022 г., Р-22221122004410-020-003 от 02.12.2022 г., Р-22221122004410-020-004 от 04.01.2023 г. и Р-22221122004410-020-005 от 02.02.2023 г.

Ревизионното производство е спряно по искане на ръководителя на ревизията, на основание чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК със Заповед № Р-22221122004410-023-001 от 06.04.2023 г. до приключване на пр. пр. 2785/2022 г. (л. 12 – л. 14).

На 05.04.2023 г. от ръководителя на ревизията Р. Т. – главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С. е отправено искане № Р-22221122004410-039-001 до Дирекция „Събиране“ за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 1 във вр. чл. 124, ал. 4 от ДОПК (л. 59 – л. 60). В искането е посочено, че в хода на ревизионното производство са установени данни за укрити доходи от търговия със стоки по интернет с предполагаем размер на данъчните задължения 117 137,07 лева, от които главница 89 374,70 лева и лихви в размер 27 762,37 лева, изчислени към 05.04.2023 г. Отражено е, че ревизионното производство е протекло по реда на чл. 122 от ДОПК, като на задълженото лице са връчени на 15.12.2022 г. Уведомление № Р-22221122004410-113-001 и Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК № Р-22221122004410-139-001. Към искането са приложени справка с данни, предоставени от КАТ за регистрирани към 22.02.2023 г. МПС от задълженото лице (л. 58), справка за банкови и платежни сметки и банкови сейфове, съдържаща данни от Регистъра на банковите сметки и сейфове в БНБ (л. 51 – л. 52), както и справка за имущество (л. 53).

С Постановление И.. № С230022-023-0001068 от 25.04.2023 г. (л. 48), издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, е наложена обезпечителна мярка – възбрана на имот – самостоятелен обект в сграда, К. 68134.1006.769.2.110, предназначение – гараж в сграда, пл. № - 576, парцел – 1, находящ се в местност М. ливади изток, представляващ гараж 38 на първи партерен етаж/бивш БЛОК 2/на [жилищен адрес] с площ 43,2 кв. м., придобит с нотариален акт, вписан в Агенцията по вписванията С. с вх. рег. № 16020 от 24.03.2017 г. с данъчна оценка 279 622,90 лева.

Постановлението е връчено по електронен път на жалбоподателя на 02.05.2023 г. (л. 49). Към преписката е представена и справка № 594068 от 10.05.2023 г. (л. 50),

удостоверяваща вписана по партидата на имота на 04.05.2023 г. възбрана.

С жалба вх. № 94-К-121 от 09.05.2023 г. (л. 39 – л. 41), жалбоподателят К. П. е оспорил пред директора на ТД на НАП – С., по реда на чл. 197, ал. 1 от ДОПК, наложената обезпечителна мярка, на основание чл. 121, ал.1 от ДОПК. Към преписката е приложено и Възражение срещу Ревизионен доклад № 22221122004410-092-001 от 17.02.2023 г.

С Решение № ПО-40 от 16.05.2023 г. на директора на ТД на НАП – С. (л. 35-гръб – л. 37) жалбата против наложената обезпечителна мярка с Постановление на главен публичен изпълнител при Дирекция „Събиране“ – ТД на НАП – С. е оставена без уважение като неоснователна. Решението е връчено по електронен път на 17.05.2023 г. (л. 38).

Описаните релевантни за правния спор фактически обстоятелства позволяват да се направят следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е срещу подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност административен акт, от лице с правен интерес от оспорването, чийто права и интереси са пряко засегнати, в преклузивния срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Разгледана по същество – жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обезпечителните мерки се налагат по реда на чл. 195 от ДОПК с Постановление на публичния изпълнител и се обжалват, по реда на чл. 197 от ДОПК – в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок. Законодателят е лимитирал основанията, на които съдът може да отмени наложени обезпечителни мерки в разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК.

Съдебният контрол, осъществяван по реда на чл. 197 от ДОПК, има за предмет както Постановлението на публичния изпълнител, с което са наложени обезпечителни мерки, така и Решението на директора на териториалната дирекция на НАП, по повод оспорването му по административен ред.

Първото от предвидените отменителни основания в чл. 197, ал. 3 от ДОПК – представено от длъжника обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа е неприложимо в настоящия казус, доколкото такива не са представени от жалбоподателя.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, предл. второ от ДОПК, също е неприложимо, доколкото с оспореното Постановление е наложена обезпечителна мярка, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, по отношение на бъдещо публично вземане към жалбоподателя, което предшества процедурата по чл. 209 от ДОПК. Общото правило по чл. 195, ал. 1 от ДОПК, че на обезпечение подлежат установените и изискуеми публични вземания е приложим за обезпечителните мерки, които се прилагат при принудително изпълнение на влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който е изпълнително основание по чл. 165 ДОПК. Специалната разпоредба на чл. 121, ал. 1, пр. 1 ДОПК, която позволява налагането на предварителни обезпечителни мерки още в хода на ревизионното производство за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди да е издаден ревизионен акт, дерогира общото правило по чл. 195 от ДОПК.

Спорът по делото касае преценката относно приложението на третото предвидено в разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК отменително основание – спазени ли са

изискванията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК при налагане на обезпечителната мярка. Не е спорно по делото, че към момента на издаване на обжалваното Постановление, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, както и при прилагането на обезпечителната мярка – вписването на възбраната върху имота, собственост на жалбоподателя, ревизионното производство не е прекратено със заповед по чл. 119, ал. 4, пр. 2 ДОПК, нито е приключило с ревизионен акт по чл. 119, ал. 4, пр. 1 ДОПК. Доколкото спирането на производството не прекъсва неговата висящност, а единствено този факт има правно значение за допустимостта на акцесорното обезпечително производство по чл. 121, ал. 1 - 3 ДОПК, не е допуснато твърдяното от жалбоподателя процесуално нарушение.

Съгласно разпоредбите на чл. 121, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 3, вр. чл. 12, ал. 4, т. 1 ДОПК всички видове предварителни обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичен изпълнител. Оспореното Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е подписано от главен публичен изпълнител в Дирекция "Събиране" при ТД на НАП С.. Спазена е писмената форма с всички задължителни реквизити съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 196, ал. 1, т. 1 - 9 ДОПК. Постановлението е издадено от публичния изпълнител при ТД на НАП С., след отправено мотивирано искане от ръководителя на ревизията, преди спирането на ревизионното производство. В искането са описани всички относими правнозначими конкретни факти, установени в хода на ревизията, които обосновават не само извода за вероятния размер на задълженията, но и относно евентуалните затруднения при бъдещото им събиране. В случая е спазено и формалното изискване за налагане на предварителните обезпечителни мерки - налице е искане от ревизиращ орган по приходите, отправено в хода на извършвана на жалбоподателя, неприключила ревизия. Констатациите и изводите на ревизиращите относно предполагаемия размер на публичните задължения са обвързващи публичния изпълнител при преценката относно вида на обезпечителните мерки, които следва да бъдат приложени, така че да се постигне предвидената от закона цел.

Налагането на предварителни обезпечителни мерки законодателят обвързва с наличие на предварително установен в хода на ревизионното производство риск за събиране на бъдещото вземане. Такава нужда възниква винаги когато се установят обективни факти, че съществува реална възможност да се осуети или затрудни събирането на конкретно публично задължение. Нуждата от обезпечение възниква при опасност в деня на изпълнението да не се открият секвестрируеми права на длъжника, годни да удовлетворят публичния взискател. Такава обезпечителна нужда безспорно е налице в настоящия казус.

Налагането на предварителни обезпечителни мерки е въпрос на оперативна самостоятелност на публичния изпълнител, който не е длъжен да уважи отправеното от ревизиращия орган искане, а следва да извърши самостоятелна преценка дали без налагането на мерките, събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В настоящия случай публичният изпълнител е отчетел както установените данни в хода на ревизионното производство за отклонение от облагане с данъци и осигурителни вноски – укрити приходи/доходи от жалбоподателя от търговия със стоки по интернет, така и фактът, че обичайните деклариран годишни доходи от ревизираното лице през последните пет години не са достатъчни, за да се покрият с тях очакваните задължения в особено големи размери – 117 137,07 лева.

Определената обезпечителна мярка е съобразена с изискванията на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, като размерът на обезпечението е съобразен с обезпечителната нужда - посоченият в искането на ръководителя на ревизията предполагаем размер на публичните задължения, установени в хода на ревизионното производство. Така определената предварителна обезпечителна мярка не може да бъде възприета като засягаща прекомерно интересите на жалбоподателя. В тази връзка съдът отчита, че се касае до временно ограничаване на правото на разпореждане на жалбоподателя с правото на собственост на конкретно притежавано от него недвижимо имущество, което не препятства възможността му да го използва по предназначение, включително и да го предоставя за възмездно ползване на трети лица.

Както правилно е посочено в Решението на директора на ТД на НАП – С., съдебната практика, на която се позовава жалбоподателят не е задължителна, а наред с това и не съответства на конкретните данни на настоящия казус. От съществено значение за правилното приложение на материалния закон в конкретния казус е обстоятелството, че за разлика от реда, предвиден в чл. 209 и сл. от ДОПК, предварителните обезпечителни мерки по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК предпоставят надлежно сезиране с мотивирано искане от органа по приходите, който извършва ревизията. Затова и именно това действие следва да бъде осъществено, както е и в настоящия казус, преди да е спряно ревизионното производство. Последващите действия на публичния изпълнител след надлежното му сезиране с искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки, са част от самостоятелно административно производство, което не е обвързано с процесуалните действия в ревизионното производство. Ето защо, неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че обезпечителната мярка е наложена при спряно ревизионно производство. Действително Заповедта за спиране, издадена на основание чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК е от 06.04.2023 г., но Искането за налагане на ПОМ №Р-22221122004410-039-001 е от 05.04.2023 г., поради което последното е направено в хода на ревизията към момент, в който същата все още не е била спряна. Следва да се отбележи и, че правната теория е категорична, че спирането на административното производство е временно преустановяване на развитието му във времето, при което висящността му се запазва, както и значението на вече извършените процесуални действия. Забраната за извършване на процесуални действия по спряното административно производство не е абсолютна и касае единствено същинските процесуални действия, провеждани в ревизионното производство, свързани с разглеждане и оценка на събрани доказателства, събиране на нови и постановяване на завършващ ревизионното производство административен акт. Не съществува процесуална пречка да се иска обезпечение по спряно производство, включително и обезпечение на доказателства, да се издават преписи, удостоверения.

Мотивиран от изложеното, настоящият съдебен състав счита, че Решение № ПО-40/16.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С. и Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0001068/25.04.2023г., издадено от главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП - С. са издадени от компетентен орган, при спазване изискванията на материалния закон и на административно-производствените правила, поради което жалбата на К. П. П. следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, в полза на ответника, с оглед заявената своевременно

претенция за заплащане на юрисконсултско възнаграждение и на основание чл. 161, ал. 1, предл. трето от ДОПК следва да бъде определено възнаграждение в съответствие с изискванията на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в минималния предвиден размер от 1 000 (хиляда) лева.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 197, ал. 4 във вр. ал. 2 от ДОПК, Административен съд – София град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. П. П., ЕГН [ЕГН], против решение № ПО-40/16.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата му с вх. № 94-К-121/09.05.2023 г. по описа на ТД на НАП – С., срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0001068/25.04.2023 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП - С..

ОСЪЖДА К. П. П., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] на основание чл. 161, ал. 1, предл. 3 от ДОПК, да заплати на Териториална агенция на НАП – С. направените по делото разноски – юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 000 (хиляда) лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: